

морското побръжие, отъ Сулина до Хекимъ-табиясж; откъмъ югъ Турция, отъ Хекимъ-табиясж на право по върха до село Сергенъ, оттукъ по течението на рѣки;

Суджакъ-дере, Чорлу-дере (Еркене) и Теке дере, по течението на която доходи, та на сѣверъ отъ Одринъ минува презъ село Епидже, Азарджи, Арнаутъ-кйой, Кара-Хамза, Сугутлу и Марашъ, гдѣто между тия двѣ послѣдни села, источно отъ Чирменъ, минува границата минува прѣзъ р. Марица и отправа се прѣзъ Родопъ до р. Арда, послѣ прѣзъ Кара балканъ, пл. Крушово до Чалъ-тепе, послѣ се завива юго-источно до Буругиолъ въ Архипелагъ; оттамъ завива по край морето и прѣзъ срѣдъ Бешикъ-гюль отива направо до надъ Солунъ, та по р. Галико отива въ Солунскій заливъ. Оттукъ прѣзъ устието на р. Вардаръ минува южно отъ р. Яница (Епидже Вардаръ), слѣдва по течението на р. Могленица и прѣзъ Костурското езеро достига до планина Грамосъ. Оттамъ слѣдува по западнитѣ прѣдѣли на казитѣ Старово и Корча опира до планина Лина и по западната граница на Охридската кааза достига до р. Черний Дринъ. Оттукъ сѣверно по течението на тая рѣка до вливането въ нея на р. Велещица, послѣ по нейното течение до планина Корабъ. Оттамъ западно отъ границитѣ на каазитѣ Калканделе, Качани и куманово достига до бърдото на планина Карадагъ. Оттукъ прѣдѣлътъ слѣдува западно отъ границата на вранянската кааза та достига до сърбската граница, по която слѣдува до р. Тимокъ и по нейното течение до вливането ѝ въ Дунава.

Произведения. Тѣй като двата главни Планински редове — Стара планина и Родопъ — дѣлятъ България на три голѣми равнини, то по своето различно положение тѣ различаватъ и по топлината на своя климатъ. На сѣверъ отъ Стара планина, въ